

Geschiedenis/Herkomst

Laatst geupdate op maandag 19 maart 2007

Een
boerenwerkhond

Zwitserland is de bakermat van onze hedendaagse Berner Sennenhond.

Stevig gebouwde honden als deze waren daar naar alle waarschijnlijkheid al vanaf de vroege Middeleeuwen in grote getale te vinden. Veel honden werden gehouden door de herders, die in de zomer naar de alpenweiden trokken met grote kudde runderen en geiten. Andere verbleven zomer en winter op de boerderijen in het dal en fungeerden onder meer als waakhond, maar werden ook wel gebruikt voor het trekken van (melk-)karren. Ondanks het feit dat de Zwitserse boerenhonden veel op elkaar leken, werden zij door de boeren en herders niet als rashond aangemerkt en daarom werden zij niet op hun uiterlijke eigenschappen geselecteerd. Omdat de honden, die soms driekleurig, maar ook wel tweekleurig (zwart/wit of rood/wit) waren, verschillende namen kregen die verwezen naar hun uiterlijk, was het voor iedereen duidelijk over wat voor soort hond er gesproken werd.

Ondanks de grote gelijkenis die de honden vertoonden in zowel hun stevige bouw als het evenwichtige karakter, weken zij onderling van elkaar af in grootte en vachtstructuur. Dat belette de boeren echter niet om de verschillende typen met elkaar te kruisen, waarbij zij vooral selecteerden op de werkeigenschappen die voor hen van nut waren.

Van werkhond naar rashond

Aan het einde van de negentiende eeuw begon men in Europa steeds meer te industrialiseren en ook in de vredige, vrijwel geheel geïsoleerd liggende alpenweiden keerden steeds meer herders en boeren hun oude bestaan de rug toe. Deze ommekeer bracht natuurlijk ook in het leven van de duizenden Sennenhonden een ingrijpende verandering teweeg. Langzaam maar zeker werden er steeds meer honden overbodig.

Het kon dan ook niet uitblijven dat hun aantal langzaam maar zeker zo afnam, dat ze op het punt stonden uit te sterven. De kynologen uit die tijd trokken zich weinig aan van het lot van de Sennenhonden, omdat zij ze te gewoon en alledaags vonden. Er was veel meer eer te behalen aan de Sint-Bernard, die als gewaardeerd Zwitsers ras veel bekendheid genoot in heel Europa.

We hebben het onder anderen te danken aan de vooraanstaande Zwitserse kynoloog prof. dr. Albert Heim dat we de diverse Sennenhondenrassen vandaag de dag nog in ons midden hebben. Dr. Heim en een aantal gelijkgestemde kynologen onderkenden de schoonheid van de inheemse honden en zij slaagden erin om meerdere mensen om zich heen te verzamelen die alles in het werk stelden om de verschillende typen honden als ras erkend te krijgen om ze voor het nageslacht te behouden. Nu zijn er vier verschillende Zwitserse Sennenhondenrassen bekend: de Berner Sennenhond; de lichtvoetiger, wat kleinere en stokharige Appenzeller Sennenhond, de lager op de poten staande, stokharige Entlebucher Sennenhond en de imposante, eveneens stokharige Grote Zwitserse Sennenhond.

De Berner Sennenhond is van deze vier rassen verreweg de populairste hond.